

Передплата

на «РУСЛАН» вноситься:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 0 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня, крім неділь і руских свят о год. 4-їй пополудні.
Редакція, адміністрація експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Колерника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надсланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Чи димісія кабінету?

З Відня пишуть нам під днем 13-го грудня.

Я переслав вам телеграфічно вість, що кабінет гр. Клярого подав ся 13-го грудня рано до димісії. Вість ся не оправдалась доси, але се певне, що кабінет сильно захитав ся. Вість про димісію кабінету вийшла в середу рано з чеських кругів. Сего дня рано покликав гр. Клярі д-ра Енгля до себе і заявив єму, що правительство готове дати по 1-ім січня 1900 р. Чехам урядову чеську мову в чеських областях під услівєм, що Чехи залишать обструкцію проти угодових предложень. Др. Енгель прийняв се до відомости, жадав однакож протоколярного списаня сего приреченя. Гр. Клярі обіцяв се зробити, але на се не призволила лівіяця. На сім розбилась умова з Чехами. О 12. годині відбула ся в парламенті рада кабінетова. О скільки нам звісно, то кабінет ухвалив таке: «Він подасть ся до димісії, наколи Чехи розведуть обструкцію не лише проти бюджетової провізорії, але і проти угоди». Клюб чеський ухвалив нині обструкцію проти угорської угоди, а з сего виходило би, що гр. Клярі повинен би взяти димісію.

Говорять тут також голосно об тім, що цісар розглядає ся за наслідником гр. Клярого і що кабінет має підлягти реконструкції. Всі міністри мали би лишити ся на своїх становищах з виїмкою гр. Клярого і Кіндінгера. Президію кабінету предкладано вже гр. Пінїньському, однакож даром. Гр. Пінїньский не має охоти стати «зимовим королем». Говорять також про кандидатуру гр. Мервельта (намістника Тиролю), гр. Пачого (намістника Країни), гр. Гоеса (з Триесту) та Кербера, теперішнього міністра внутрішних справ.

Нині вечером покаже ся, чи Чехи почнуть обструкцію в угодовій комісії? На-

коли те стане ся, то можна надїятись або уступленя гр. Клярого, або відроченя парламенту, щоби наслідникови гр. Клярого, може і Вельзергаймбови (?) подати спроможність, довершити угорську угоду §. 14, тим більше, що ніхто не вірить, щоби парламент до 31. грудня міг упоратись з угодовими предложеннями що-до квоти і консумційних податків. Закон о переказаню консумційних податків від пива, цукру і нафти Угорщині став би проте правосильним на основі §. 14, а високість квоти на 1 рік означив би цісар.

Нині відбулась конференція між міністром скарбу, др. Князьолуцким, а предствителем «Союза», щоби поінформувати ся що-до цифрового значіння квоти і згаданих консумційних податків. Конференція була довірочна. «Союз» делегував на сю конференцію послів: Барвіньського, Булята, Повшого, Вахнянина, Беркса, Вуковича, Шуклього і Погачніка.

В парламенті — обструкція ческа. Форст, Сілені і другі заняли ціле засіданє своїми річами від 11 години рано до 6 вечера, почім прийшло під розправу нагле внесене Вольфа о стрейку робітників в Црікаві. Парламент ухвалив односторонно наглість внесеня і рішив, щоби правительство посередничило межі робітниками а фабрикантами. Ухвалу сю прийняли соціальні демократи оплесками.

ДОПИСЬ.

З Золочева.

(Шовінізм гімназьяльного професора).

Маємо до занотованя огидний примір шовінізму професора, що лучив ся сими днями в золочівській гімназії.

Говоримо тут про поведене професора Сендзіміра зглядом учеників Русинів та єго крайно шовіністичні і недозріло-засліплені вискази під адресою справ та осіб кождому Русинови найдорозших. Позаяк поведене сего професора обиджує чутя кождого Русина, тож ми лише

з крайним обуренєм подаємо се до публичної відомости, знаячи, що оно подібні почуваня викличе в кождім не то вже Русині, але взагалі в кождім чеснім чоловіці, котрий має ще сяке-такє почутє справедливости в своїм серці.

Щоби справу яснійше зрозуміти, подам деякі конечні обясненя.

Відома річ, що золочівська гімназія єсть що-до числа учеників найменша в цілій Галичині; з сего браку сил випливає, що ані Поляки без Русинів, ані на відворот Русини без Поляків не можуть обійти ся, коли приходиться ся обходити якісь народні торжества, приміром вечерки в честь Міцкевича або Шевченка. Тому то взяла ся там така поведінка, що одні другий помагають. Додамо, що звичайно цілі польські вечерки так і стоять головно на Русинах, принайменше в двох чи трох послідних роках. Так само і сего року ученики-Русини причинили ся своєю активною участію не в малій мірі до звеличаня памяти Міцкевича.

Коли-ж Русини забирають ся саме що тепер до урядженя вечерка Шевченка, то вже річ простої взаїмности та найзвичайнійшої чемности, що Поляки повинні відвдячити ся участію в сім торжестві.

Так порішить — здає ся — сю справу кождий чоловік зі здоровим розумом, не замакітроним низьким шовінізмом. Але цілком инакше відніє ся до сеї квестії пан професор Сендзімір. Він уважав за відповідне своему учительському званю виступити з широкою шовіністичною тирадою перед учениками таки в шкільній кімнаті. Задля характеристики сеї промови наводимо деякі маркантїйші уступи дословно: „Zapytali mię wczoraj wasi koledzy, czy mogą wziąć udział w uroczystości ukraińskiego pieśniarza Szewczenki — ja odpowiedziałem stanowczo nie!“

Вже з самого вступу можна собі виробити деякий передсмак, як то „serdecznie i po przyjaźnielsku“ трактує п. Сендзімір нашого народного генія, прозиваючи єго просто „ukraińskim pieśniarzem“, так, мовби говорив про Падуру, або ще про когось з minorum gentium. Дальше подає причини свого заказу: „Szewczenko wogóle nie jest godny ezczenia go wieczorkami, ze względu

28

ГЕРГАРТ ГАУПТМАН.

Візник Геншель.

(Далі).

ЮРКО

до Геншля.

Майстер Геншель, лише не гнівайте ся так зараз. Бачите, що сей чоловік не уміє говорити инакше.

Відходить скоро до білярдової кімнати.

ВАЛЬТЕР.

Ба, ба, я вірю! Ти можеш се зробити! Коли хто прийде та скаже тобі правду, то може вилетіти крізь вікно. Але такий смаркач, таке стерво як Юрко, може тебе обріхувати день як ніч. Твоя жінка тай отсей на перегони! Хочеш, аби тебе обріхували, про мене, най тебе обріхують! Але як мавш іще очі в голові, отвори їх вже раз, глянь докола себе та придиви ся раз сьому драбови добре. Та-ж вони зводять тебе в білий день!

ГЕНШЕЛЬ

хоче кинути ся на нього, але спиноєть ся.

Що ти сказав? Га? Ніщо? — Добре.

Хвиля мовчаня.

ФАБІ.

Нині справжня цвітнева погода. То засвітить сонце, то знов посипле крупамі.

ГОЛОС ГАУФЕ

з надвору

Я тобі дома заплачу, затам собі се! Уважай добре! Ми розмовимо ся іще, в суді поговоримо зі собою.

ВАЛЬТЕР

не та встає.

Бувай здоров, вибач за добре еслово.

ГЕНШЕЛЬ

кладає свою ліву руку на його рамя.

Тут лишш ся. Розумієш?!

ВАЛЬТЕР.

Чого-ж іще хочеш від мене?

ГЕНШЕЛЬ.

Вже дізнаєш ся. Лишиш ся, кажу лише.

До Франі.

Йди до мене, най прийде сюда моя жінка.

Франя виходить.

ВЕРМЕЛЬСКІРХ.

Але-ж милий пане Геншель, Господа ради, не робить міні тут ніякого скандалу. Ви наведете на мене поліцію, я...

ГЕНШЕЛЬ

вибухає дикою лютю, синьо-червоний на лиці.

Радше побю вас всіх на смерть — !!! Або Ганна мусить прийти сюда на се місце — — —

ВАЛЬТЕР

непорадно збентежений.

Вільгельм, Вільгельм, не роби дурниць! Я-ж не хотів нічого такого сказати. Справді, що ні! — Зрештою люди плетуть лише самі брехні.

ГІЛЬДЕБРАНТ.

Вільгельм, таж ти добрий чоловіга! Прийди вже раз знова до розуму! Як ти виглядаєш, ге? Май-же розум! Та-ж ти аж ревів. — Що се такого з тобою? — Всі мусіли се чути у цілій хаті.

ГЕНШЕЛЬ.

А може собі чути, про мене, хто хоче; але ти лишш ся тут і Ганна прийде сюда!

ВАЛЬТЕР.

Чого я маю тут лишш ся? Я не знаю

на wartość jako poety-geniuszu. W takim razie musielibyśmy postawić go na równi z Mickiewiczem — a gdzie to można? Dalej Szewczenko nie jest poeta narodowy — to jest tylko zwykły lirnik kozacki (!). Szewczenko popadł przy końcu życia nie w mesyanizm, ale w kacerstwo, odszczepieństwo, bezbożność (!).

„Polacy nie powinni brać udziału w tym wieczorku i taki wieczorek nie powinien być obchodzony w polskiej szkole, bo Szewczenko — to hajdamaka, bo się lubuje w hajdamaczyźnie!...“ А читали ви, пане професор, вступ до сих «Гайдамаків» Шевченка, саме то місце, де він висказує свій жаль та сердечний біль з причини незгоди братних народів?..

„Szewczenko występuje przeciw Polakom, rzuca im niesłuszne (?) potwarze w twarz, plwa im w oczy (!), ciska na nich błotem (sic?) — na Polaków, na swych dobroczyńców (!). Dalej Szewczenko dużo pisał po moskiewsku... а więc czyż to nie barbarzyństwo urządzić wieczorek ku czci takiego człowieka i to w polskiej szkole? (!!!).

„Przeszłego roku cieszyłem się, że nie było tego wieczorka i myślałem, że Rusini przecież raz przyszli do świadomości, że zloczowskie gimnazjum postąpiło jeden krok naprzód w cywilizacji... niestety... omyliłem się.“

А ще дальше подібні елюкубрації... далеє in infinitum!... Видимо отже, якою злостію заіпнів ся «szlachetny» професор, якою жовчію трискає кожде его мудре слівце, як скрегочуть его шовіністично виострені зуби. Ось яких учителів має руска молодіж, на рускій землі і в школі удержуваній грішми руского населеня!

Певна річ, що повисні вискази — се найдокументнійше testimonium paupertatis animi засліпленого професора, але чиж ми можемо рівнодушно дозволити на те, щоб професор сьмів публично в школі поневіряти в сей спосіб наші найдорожші сьвятощі? Чи можемо дальше стерпіти, щоби такі люди виховували нашу молодіж? Чи можемо холоднокровно приглядати ся сему, як він молодечі серця недосьвідчених учеників затроює гадючою ненавистію та народною розпорею??...

Ні! Ми мусимо кликнути так голосно, щоби наш голос, волючий до неба о пімсту, почувли шкільні та краєві власти і зарадили лихови в успішній спосіб! Ми мусимо кликнути так голосно, щоби вся суспільність нас зачула і гідно напаятувала поведене пана професора!... Не менше сподіємо ся, що і наші послы не заспляють сеї болючої справи, а внесуть, куди належить відповідні запитаня.

Тут згадаємо, що про поведене п. Сендзіміра була вже два роки тому допись в «Руслані» і що п. інспектор Левицький мав ему звертати на се увагу, але здає ся, проф. Сендзімір не багато робив собі з того, коли дозволив собі на повисні енуціяції.

Старший мешканець Золочева.

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

На вчерашнім засіданню бюджетової комісії зложив гр. Клярі заяву такого змісту: Правительству закинено, що поступає несправедливо і сторонничо, а навіть, що ввиду чеського народа займає впроег вороже становище. Бесідник перечить рішучо. Правительство має для чеського народа поважанє і узнає в цілости его культурне і економічне значінє і становище в державі. Знесенє язикових розпоряджень було політичною koniecznoстію. Заходить нагляча потреба національного поєднаня в Чехах і на Мораві в дорозі подрібного управильненя всіх питань цілого комплексу rei Bohemicae. Без попередного знесеня язикових розпоряджень було се неможливою річю, головно для того, що чим раз то більше утравалоє ся пересьвідченє, що остаточне управильненє язикової справи може наступити лише в дорозі законодатній. Через знесенє язикових розпоряджень віврено вільне поле для законодатного управильненя язикових справ. Бесідник вказує на дотеперішні проби поєднаня, що вправді не повели ся, але все таки здорове зерно поєднаня упало на добру рілю. В труднім, хвилевім положеню належало би зійти на хвилю з партійного становища і взнести ся до височини дійсних державних інтересів. Гр. Клярі відкликунє ся в тім дусі до розваги всіх сторонництв і просить, щоби ухвалено державні koniecznosti не для правительства, лише для держави. Міністер свертає увагу на тяжкі наслідки, які в противнім разі мусіли би відбитися в рівній мірі на цілім політичнім житю, як і на справі чесько-німецкого поєднаня.

На питанє пос. Крамаржа що-до касових записів, відповів др. Князьолуцький, що они виносять 40 мільонів злр.

З черги забрав голос молодоческий пос. Курц, що закінчив своєю бесідою о год 3/4 на 7., почім на внесенє Пергелята дискусію замкнено. Пос. гр. Пальфі, чеський фєвдал закидав правительству, що в язиковій справі є нечинне і що займає вороже становище в виду чеського народа, а в наслідок сего сторонництво бесідника буде голосувати лише за двомісячною а не за чотиромісячною провизорією. Гр. Клярі відпирає заміт нечинности і заявляє, що правительство виготовило вже проєкт язикового за-кона і намірає предлжити его палаті з хвилею, коли державні koniecznosti будуть поладнані парламентарно. По промові Словінця пос. Крека, що жалив ся на винародовлюване Словінців, засіданє замкнено.

Комісія легітимацийна затвердила вибори послів: Потоцкого, Фохлера, Мойси і Тірка. Справозданє про вибір Козакевича, субкомітет вибраний на попереднім засіданню комісії, відкинув. В справі вибору пос. Мандичевского поручено референтови, пос. Меруновичеви і пос. Окуневському, щоби поінформували ся у правительства в справі деяких подій в часі виборів, що могли би вплинути на важність вибору і щоби про се зложили справу перед комісією.

На засіданню німецкого парламенту відбувала ся вчєра дискусія над етатом справ

заграничних. Пос. Ріхтер свертає ся против річи цісаря, виголошеної в Гамбурзі, а спеціяльно против заміту, немов би парламент в перших вісьмох дїтах панованя Вільгельма II. консеквентно відмовляв побільшеня фльоти. Не хочемо, кавав пос. Ріхтер, кабинетового правительства (камарилі), котрого нещасні наслідки звисні з давнійших часів. Наслідком побільшеня фльоти буде підвишенє збіжевих мит і дорожня хліба. В міру, як ростуть фльотові пляни, стає чим раз труднійшою річю узисканє користних, торговельних трактатів. Бесідник відмовляє значінє заграничній політиці Бісмарка.

НОВИНИ.

— **Перенесєня.** Львівський висший кравий суд перевїє на власну просьбу в дотеперішнім службовім характері старших канцелярийних офіціялів: Володислава Крушельницького в Бучачи до Станиславова, а Франца Ксаверого Балєвожа в Печеніжині до Коломиї; далі іменував старшими канцелярийними офіціялами в IX. класі рангі канцелярийних офіціялів: Павла Шнячка в Підволочисках для Бучача, Мечислава Шумяньского в Обєртині для Печеніжина.

— **Товариство Ададємічна Громада** устроює, як що року, так і сєго карнавалу вечєрок з танцями, котрий відбудє ся дня 20. лютого в великій салі «Народного Дому». Хто хотїв би приїхати на сей вечєрок, звольте прислати своєю точною адресу на кореспонденційній картці до вечєрковогò комітету товариства «Ададємічна Громада» у Львові — Ринок ч. 10.

— **Миколаївське сьвято для дїтїй** устроює Клюб Русинок в комнатах Рускої Бєсїди в недїлю о год. 5 1/2 вечєром. Родичі, що заміряють дїтям подати дарунки, звольте передати їх, виписавши на опакованю виразно імя і порєкло дитини, для якої дарунок призначений, перед 5. годиною комітєтови. В програму вечєрниць входять: 1) забави дїточі під проводом учительок; 2) барвні образки предствавлені за помочию скіоптікону, між тими новїсть в Галичині небувала: дві байки і пригоди Робінзона Крузєо в барвних образах; 3) поява св. Миколая і сцена з ангєлом і і чортом; 4) роздача дарунків надісланих, надто ласощів закуплєних на тую ціль. — Вступ від кожної особи 30 кр. Весь дохід з вступу, а також з буфєту, урядженого членами Клубу Русинок, призначений на підмогу для убогої шкільної молодєжи. Цїль сама повинна стягнути як найбільше число участників.

— **Нові почтові марки** вїйдуть в ужитє від 1 сїчня. Вєї дотеперішні марки вїйдуть з ужитя найдалі 31. марца 1900 р., хто однак буде мати оїльшу скількість сих марок зможе вимінати їх ще до кінця 1900 р.

і — **Пядєсять почетних докторів** роздасть кравієвський університет в р. 1900 при нагоді свого ювілею. З сєго числа припаде 20 на філєзофічний виділ, а по 10 на иньші факультєти. Значна часть докторатів припаде для чужинців. Коли вже мова про докторати, то годі не згадати про немилу пригòду, яка лучила ся кравієвському університєту в р. 1806. В тім році роздав сенат університєту чотири докторати без попередного повідомленя міністерства, лише донїс міністерству вже про довершений факт. Міністерство велїло відкликати роздані докторати. Не помогли предствавленя університєту, що він без пониженя своєї поваги сєго зрòбити не може. Три роки тягнула ся перєсправа з міністерством, котрє в р. 1809 таки зажадало рішучо

що! Твої річи не обходять мене ні раз. Я не мішаю ся до сього і не хочу мішати ся.

ГЕНШЕЛЬ

Чому ти собі сього передче не роздумав.

ВАЛЬТЕР.

А зрештою те, що ми маємо із собою, прийде іще перед суд; там побачимо, чия буде правда! Прийду я іще до своїх гроший. А може твоя жінка роздумаєт ся, заки зважить ся криво-присягати. Иньші твої річи не обходять мене. Кажу тобі, лиши мя, бо не маю часу. Квাপлю ся до Гартау, не можу ждати.

ЗІБЕНГАР

вертає.

ЗІБЕНГАР.

Що-ж тут стало ся?

ВЕРМЕЛЬСКІРХ.

Та, пробі, я не знаю! Я ані раз не знаю, чого хоче пан Геншель.

ГЕНШЕЛЬ

все іще держить сильно рукою рамя Вальтера.

Най прийде сюда Ганна, більше ніщо.

ПАНІ ВЕРМЕЛЬСКІРХ.

Люди шють цілком спокійно своє пиво, аж тут приходить пан Геншель, та зачинає сварню, як би він був тут паном в хаті.

ЗІБЕНГАР

перестєрїгає її.

Пет, пет, вже гаразд.

до Геншля.

Геншель, що стало ся вам?

ГЕНШЕЛЬ.

Панє Зібєнгар, не моя тут вина. Я не винуватий, що воно склало ся так. Можете собі думати, що хочете. Я не винуватий, панє Зібєнгар.

ЗІБЕНГАР.

Але-ж Геншель, що-ж ви думаєте, про мене, я знаю вас яко спокійного чоловіка.

ГЕНШЕЛЬ.

Я був іще за вашого батька, а хочьби воно виглядало так і дєсять тисяч разів, то таки не моя се буде вина, коли воно так станєт ся. Сам не знаю в чім я провинив ся. Я не був ніколи скорий до сварні. Але тепер якось воно так стало ся. Вони драпають та кусають мене

усї нараз. Сей чоловік виговорював ріжні річи на мою жінку, він мусить їх доказати, інакше: милій Боже!

ЗІБЕНГАР.

Ах, лишїть се, най собі говорють.

ГЕНШЕЛЬ.

Доказів! Докази! Інакше милій Боже!

ВАЛЬТЕР.

Я можу се доказати і таки докажу. Тут в хаті не було би багато таких, що не знали би сього так добре як і я. Твоя жінка зійшла вже на лиху дорогу. Я тут не винен, я був би сього не говорив, але маю тобі дозволити плювати собі в лице? Я не брєхач, я говорю все саму правду. Поспитай, про мене, кого хочеш! Поспитай пана Зібєнгара на сумлїнє... Та-ж вòробці цвєрїнькають про се на усїх дахах та іще про иньші річи в додатку.

(Далі буде).

відкликана розданих докторатів. Volens, volens звернув ся сенат до тих почетних докторів з письменною проською о ласкавий зворот дипломів і відобрав чотири рішучі відповіді, що «титули радо звертають, але задержують собі дипломи, за котрі в формі стемплів і т. п. ввели оплати, отже купили собі папір, друк і стемплі».

— **Процес проти редактора „Monitora“**, п. Брайтера почав ся нині. Роззирава посла Вахнянина против Брайтера і Луцка пічне ся доперва в понеділок.

— **Невдячна.** Мешкав разом із своєю любкою, служницею без занятя. А его заняте було ріжне. Без огляду однак на те, чи мав роботу чи ні, любив її трірко і пристрасно. Мешкали кутом у каменичного сторожа при Зеленій улиці ч. 10. Видно, що сама любов не вистат, бо недобра Марія виїхала на кілька днів зі Львова пошукати собі занятя, лишаючи Павла в жалю і тузі. Жаль по причині розлуки збільшав ся кождої хвилі; туга доходила страшних розмірів, нарешті підсунула коханцеві злочинну гадку... Розбив куфер гарної Марії, забрав відтам єї одіж і кілька шнурків коралів та продав їх по часті, по часті заставив. Коли нарешті Марія вернула і не найшла своїх річий, не зворушена цілком мольбами коханця зажадала інтервенції поліції, що посадила Павла до тюрми.

— **Мість зведеної.** В Загорині коло Нового Санча приключила ся страшна пригода. Катерина Климківна, молода сільська дівчина, стояла у любовних відносинах з паробком Буляндю з того самого села. Наслідки їхньої любови спонукали Булянду до того, що покинув Климківну, та найшов собі иншу Стахонівну. Коли Климківна дізнала ся про се, рішила ся за всяку ціну відорвати Булянду від Стахонівної і в тій цілі обіляла лице суперниці вітриольом в ночи, в часі коли она спала. Климківну увязнено, а та, що їй порадила се, утікла до Америки.

— **При копаню піску в Тернополи** засипали ся живцем два жовнірі 55 полку піхоти. Завдяки швидкій помочи видобуто їх обох, а потім відставлено до шпиталю. Їхньому житю не грозить ніяка небезпека, але настоятеля повинно ся потягнути до відповідальности.

— **Скандальний процес.** Віденський товтовельний суд займав ся вчера в другім речинці жалобою, яку вніс парижкий ювілер, Гартіг против княгині Людвіки Кобургської о суму 391 тисяч франків. При першій розправі рішив суд візвати цілий ряд свідків в цілі ствердження, чи підпис княгині на векселі є правдивий. Між иншим рішено переслухати бувшого любовника княгині Людвіки, засудженого за фалшоване векселів поручника бар. Коблевіча. Зізнаня Коблевіча твердять рішучо, що княгиня підписала сей вексель сама в его очах. Розходить ся ще о переслухане самої княгині, що хвилево находить ся в санаторії Лінденгоф коло Дрезна. Куратор княгині, др. Файстмантель заявив однак, що княгиня не є в силі зложити важних зізнань. Тому рішив суд візвати управителя сеї санаторії, щоби висказав гадку, чи стан здоровля княгині дозволяє на подібне переслухане. В наслідок сего розправу відложено.

— **Війна Англії** виглядає на фарсу. В битві над Моддер-Рівер убито, ранено і взято до неволі 817 людей. В міністерстві війни розіграли ся вчера драматичні сцени, коли відчитувано листу забитих і ранених жовнів в останніх битвах з Боерами. З огляду, що печатані примірники не вистарчали, заряджено голосне відчитуванє назв убитих Англичан, підчас котрого богато жінок, матерій, сестр і наречених оmlівало. По Лондоні рознесла ся вість, що ген. Буллер відніс світлу побіду над Боерами і взяв 10 тисяч людей до неволі. Розумієсь, що се видумка. Ген. Метуен повіс рішуче поражене. В останній битві стратив він 1100 людей, в тім числі 2/3 офіцерів. Войскам Метуена лишив ся лише «побідний відворот». Кімберлей впаде небавом в руки Боерів.

— **Гурно в Трансвалі.** Підполковника Гурка, сина бувшого варшавського сатрапа, вислано до Трансвалю враз із амбулянсом російського Червоного Хреста, як російського військового представителя при армії Бурів.

— **Засуджений лікар.** Палата карна в Глогові засудила на рік вязниці лікаря, дра Йосифа В. Его візвала повитуха до хорої поліжниць, від котрої відобрала вже одну дитину, а надіяла ся другої. Не могучи дати собі ради, др. В. виїхав будьто по інструмент, що забув в дома. В тім часі телеграфував до двох инших лікарів, щоби его заступили, а коли єї відмовили, др. В. вернув до хорої доперва по шести годинах, коли она вже умерла. Суд і знатоки орекли, що обвинений легковажив собі жите, тому засуджено его на рік вязниці.

— **Німецький князь до набути.** Уважайте американські мільонерки! — кличе віденська «Arbeiter Zeitung», можна набути німецького князя повної крові, якого взяла, як се слідує з «N. fr. Presse» одна анонсова фірма в коміс. Звертати ся треба до згаданої фірми під W. Z. 1196.

Близших подробиць згаданий інсерат не подає. Фактом є лише се, що виставлений з власної волі на продаж князь належить до пануючої родини в однім князстві «Reich-у» і що за кілька мільонів можна купити собі его в кождій хвилині. Посередників не можна уживати. Треба надіяти ся, що американські мільонерки скористають із такої принадної нагоди, аби догодити своїй аристократичній манії.

— **Смерть любовниці Наполеона III.** Опушена, далеко від світового гамору, померла в сих днях та, що чарувала всіх своєю красою, як грецка богиня, а враз і відтручувала безмілосерно, не показуючи в собі ані дрібки серця. І справді був би се страшний злочин закинути єї жінці те, що она мала серце! В 15-ім році виїшла замуж. І бідний був єї чоловік. Мучила его, де лише могла. Навіть своєї свекрухи не хотіла відвідати, що мешкала в сусіднім замку. Чоловік хотів покористати ся підступом. Коли раз виїхали на прохід, казав в половині дороги завернути до замку своєї матері. Дорога вела через ріку. Коли вїхали на місток, кинула графиня Кастініон свої черевики у воду: «Чейже не схочеш, аби я твою маму відвідувала босо!» І мусіли вертати ся домів. По смерті чоловіка не заплакала ані одною сльозою, она тішила ся навіть з сего. Але єї утіха не тревала довго. Показало ся, що чоловік не лишив їй ані фєника маєтку. Тепер виринула она в парискім світлі і звернула своєю красою очи всіх на себе, між иншими і Наполеона III. Покров цєсаря позваляв їй на ріжні річі. Між иншим явила ся раз на бали в такім одягу, крізь який просвічували всі блиски жіночої краси. Але она не дбала про загальне обурєнє. Аж коли єї літа пішли поза трицятку, не хотіла показувати людям свого упадку, заховала ся перед людськими очима і аж до смерти не бачив єї ніхто.

— **В петербургській пресі** зайшли в бігу сього року досить великі зміни. Упали два нові дневники «Мировие Отголоски» та «Русь». Перший дневник під редакцією Трубінікова, закровний на велику скалю, мав убити «Новое Время», але в нерівній боротьбі уяв сам. «Русь» Гайдебурова мала два виданя, одно з них ілюстроване. Напрям сего дневника був поступовий. Не міг він однак найти собі відповідального редактора і мусів перестати виходити. За те повстали нові дневники: «Россія» від нового року і «Северний Курьєр» від кількох тижнів. Редактором «Россії» є А. В. Амфітеатров, а «Сев. Курьєра» проф. Арабаджин знаток і прихильник української літератури. Є се Українець родом і писав де-що по українськи як ось драму «Недібрана пара», поезії і т. п.

— **Страченє пастора Методистів.** У Вернон Текс в Сполучених Державах страчено на шибениці на початку того місяця проповідника Методистів Морісона за те, що убив свою жінку, аби оженити ся з богатою вровницею.

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові** оповіщує:

В окрузі ц. к. залізниць державних в Празі отворено дня 7. с. м. залізницю льокальну Штаркенбах-Рохліц зі стациями Штаркенбах місто, Грабачов, Пшівляк-Повікла, Яблонец і Рохліц з перестанками Сітова-Гає і Градско для загального руху (з виїмкою перевозу матеріалів вибухових), а стацию Штаркенбах для руху особового, пакункового і товарового.

— **З наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена що дня від год. 2—6 по полудні і в тім часі може кождий з неї користати. До дому вивозять ся книжки лише за кавцією. — Канцелярия Товариства отворена від год. 9—1 рано і від 3—6 по полудні. В неділі і свята льокаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Телеграми.

Відень, 15. грудня. Делегації зберуть ся в найближшій часі, в цілі ухваленя кількамісячної провізорії для спільного бюджету.

Рим, 15. грудня. Папа відбув вчера публичний консистор, на котрім вложив двом кардиналам бірети. Консистор відбув ся в sala reggia, а не в приватнім мешканю, як се з початку голошено. Папа виглядає знаменито. Публіка привитала папу френетичними оплесками.

МАЛИЙ ФЕЙЛСТОН.

Штири нові.

(Далі.)

— Отже повторю ще раз — сказав Дзіболка — най кождий слухав і вважає... писати...

«Ч. 1. Задача шкільна. Люди мають — запам'ятай собі то Левицький, що не сім, ані штири, але... змислів п'ять... Отже писати по латині: «Люди мають...»

Один з першої лавки підніс в гору два пальці.

— Чого хочеш? — запитав професор.

— Прошу пана професора! Що значить «запам'ятай собі», бо «то» ще «не приходило».

— А то дурень... та то не пиши! — сказав сусід того, що питав ся і засміяв ся на цілу клясу.

— Бачинський, не смій ся, бо ти такий сам осел, як і твій сусід, або ще більший.

Я скористав з тої «забави цілої кляси», бо Дзіболка не звертав на «наш кут» уваги.

— Ти! та кажи, як «нюх»? — запитав я мого сусіда з лівого боку і копнув його ногою.

Сусід відповів мині, я дописав на кінці могого реченя слово «olfactum», відтак дописав ще на горішніх лініях: «Ч. 1. Задача шкільна» перемазав «quattuor», написав над тим «quinque» і на долішній лінії вицирклював моє чесне імя. Тоді сміло підніс я очи на професора і слухав, що від далі диктує..

Професор скінчив «до пів» проводити задачу і почав питати тих, що підставали давно двійки. Мене лишень «зарвав», але не «питав на клясу». Хлопці уміли по трохи, професор по добрів і навіть розбалакав ся весело з нами, згадав щось про конференцію і про недалекі свята.

Скінчила ся година. Професор взяв задачі і зібрав ся виходити.

— Боднар і Тєсля, ходіть сюда, — сказав вже коло дверей.

Ми виїшли. Я мимо волі затремтів від страху.

— Боднар! ти чому нині не мав зошиту?

— Прошу пана професора, я не мав за що купити.

— На маєш, купи собі.

Ученик поцілував професора в руку.

— На й тобі — сказав подаючи мині гроші.

— Я... дякую... прошу пана професора... я... маю гроші.

Професор трохи зчервонів ся і сховав руку назад до кишені..

... Остання година мала бути релігія.

Боднар закупив цілу купу булок і медівників.

Мині аж слинка пійшла, бо в кишках вже трохи гуділо.

— Ти, дай мині кусничок — просив я його.

— Ади, який мудрий, було й тобі брати шістку, коли Дзіболка давав. Я сам голодеп.

Сказав і відвернув ся.

Мені соромно стало і слези виступили в очах з голоду, жалю і обурєня. Від тоді я постановив собі — в моім житю просити у кого що небудь.

На щастє навинув ся Стефанко з двома прецлями в руці.

Ми станули проти себе.

— Гніваєш ся, Дзюно? — запитав він мене.

— Ні, та чого?

— На! — і дав мині один.

— Тобі Кайцьо віддав? — питаю.

— А ти гадав, що я на вітер говорю? Граєш?

— Граю.

— Ну то ходи...

І ми сягнули до кишені по наші пера.

(Далі буде.)

До милосердних сердець! Марія Мулик жінка приватного офіціаліста, що від двох літ не має місця, мати п'яти нелітних дітей, в крайній нужді відзиває ся до добрих людей з проською о запомогу. Адреса єї: ул. Личаківська ч. 61. Наша редакція приймає радо всякі, хотьби найменші датки, тим більше, що тепер зима, а дітий нема чим нагодувати, ані одіти.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп. особ.	приходить о годині		посп. особ.	відходить о годині	
	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	7:10	з Зимної-води	6:30	» » дв. Підзамче	
	7:40	з Янова	6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия	8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
	8:05	» » на дв. головний	9:25	до Янова	
	8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятинна дв. Під.	
1:30	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:53	» » дв. гол.	
	11:15	з Ярослава і Любачова	10:10	до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова	12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята	
	1:01	з Янова			
	1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
	2:20	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Під.	9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
	2:35	» » на дв. голов.	—	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Рашів	
	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. голов.	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вересня вкл.	
	5:40	» » на дв. голов.	3:15	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
	5:55	з Сокаля, Белзця і Любачова	3:20	до Зимної-води тільки від 7. мая до 10. вер.	
			3:26	до Брухович	
			5:25	до Ярослава	
Ніч					
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова	6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
	6:20	з Іцкан, Сучави	6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята	6:50	до Янова від 1. черв. до 15. вер. т. в дні б.	
	7:58		7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща	
	8:15	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:10	до Сокаля і Рави рускої	
	8:14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:20	до Тернополя дворець головний	
	9:21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:42	» » дворець Підзамче	
	9:55	з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту	7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	10:10	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави	8:35	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
	10:08	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Під.	9:10	» » 1. черв. до 30. жов. в нед. і св.	
	10:25	» » на дв. голов.	2:36	10:40 до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	
	10:30	з Лавочного (Пешту) Хирова,	10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
	12:10	зі Скольного, Калуща	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
	3:05	з Підволочиск на дворець Підзамче	11:32	» » дв. Підзамче	
	3:30	» » на дворець головний	4:10	до Кракова (Відня, Берлина)	
2:16	6:00	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока	5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красницьких ч. 5) уділяє поясень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земського
- 4 1/2% листи Банку красового
- 5% облігації Банку красового
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінанційні

і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Вжитю ніколи не лучить ся друга така нагода

одержати лиш за

2 зр. 90 кр.

ось яку збірку величавих товарів:

зр. 2-90 2-90 зр.

величавий нікльовий (а га жадає посрібляний) котвичний-ремонтаровий, гравірований годинник кішеньковий, точно ходячий з 3-літню письменою гваранцією.

- 1 ланцшок нікльовий з оршою дивізкою системи парискої.
- 1 прекрасна шпилька до краватки з ім. брільантами з металю (Goldine).
- 1 штуки хороших свінок до мавкетів (Marke Garantie).
- 5 штук спивок нагрудних до сорочки.
- 2 штуки прекрасних кульчиків з правдивого срібла заосм. ц. к. стемплем.

12 всіх тих прехороших оздобних предметів з котвичним ремонтаровим годинником — коштує **2 зр. 90 кр.**

Висилає ся кождому за посліплатою. Наколиб річи не подобали ся, гроші звертає ся в протягу 8 днів з всякою готовостию, так, що всяке ризико цілком виключене.

Дістати можна тільки у фірми годинників:

Brüder Hurwiz, Exporthaus, — Krakau, Stradom 17.

— Богато ілюстровані цінники висилає даром. — Агентів пошукує. —

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. послілках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інвші товари по уміренних цінах.

78—?

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженя домашне, скот, господарскі знаряди, абже в зерні і соломі, сіно в сногах і будинках против шкідливых огневиых.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 виносить:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 " 12 "	
Фонд основний	45.000 " — "	
Резерва специальна	842 " 40 "	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпоровочно. До кінця 1898 року виносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк красевий при пожикках гіпотечних.

На жите можна обезпечити ся через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту «Дністеръ», стоваришенє з обмеженою порукою, уділяє пожички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опрочентованя від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і пожичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністрѣ». Інформації уділяє Дирекція листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Хто хоче заробити **400** марок місячно

певно, легко і без ризика?

Нехай шле свою адресу без марки під **V, 21,**

Annoncen Exped. **K. F. Wojtan** Leipzig-Lindenau.